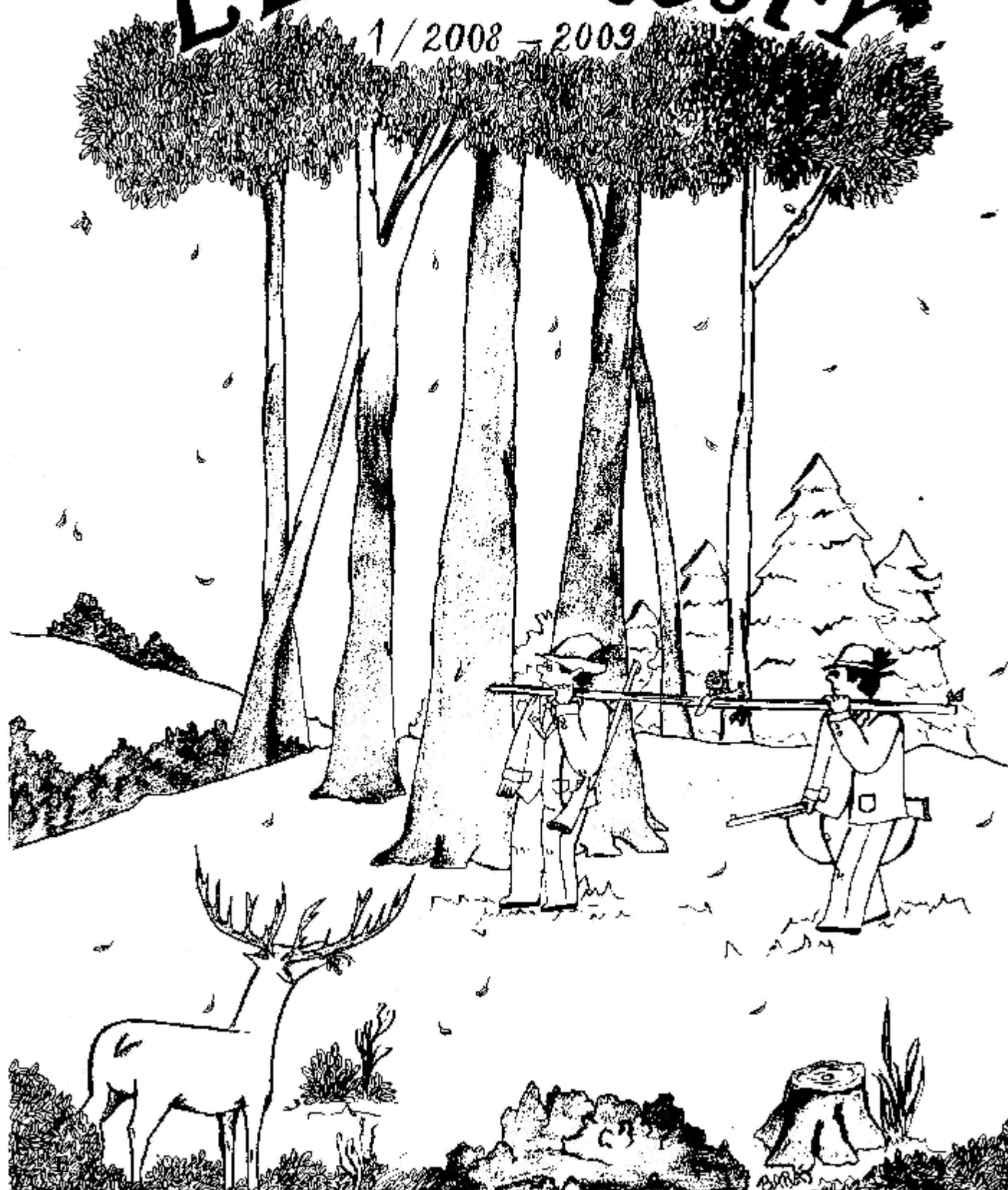

ČASOPIS STŘEDNĚ ODBORNÉ ŠKOLY LESNÍČEKÉJ
V BAŇSKÉJ ŠTIAVNICI

LETOKRUIH

1 / 2008 – 2009

PODPORA VEDY A VÝSKUMU

PODPORA VEDY A VÝSKUMU

Lesy Slovenskej republiky majú nezastupiteľnú úlohu. Zákon o lesoch charakterizuje funkciu lesa ako úžitky, účinky a vplyvy, ktoré poskytujú lesy, ako zložka prírodného prostredia a objekt hospodárskeho využívania. Člení ich na mimoprodukčné a produkčné. K mimoprodukčným patria ekologické funkcie, ktorými sú najmä pôdoochranná, vodohospodárska a klimatická, a sociálne funkcie najmä zdravotná, kultúrna, rekreačná, prírodoochranná i estetická. Stredoškolské lesnícke vzdelanie nemôže, len pokračovať osvedčenými i vyskúšanými metódami, ale musí pripravovať kvalifikovaných odborníkov. V súčasných požiadavkách trhu, obrovského množstva pohľadov i rôznych často protikladných postojov k prírode dokážu absolventi silnou osobnosťou, odbornými znalosťami a hlavne praktickými zručnosťami presadzovať celospoločenské záujmy i potrebu zachovania a zveľad'ovania lesov Slovenskej republiky.

NÁRODNÉ LESNÍCKE CENTRUM
NATIONAL FOREST CENTRE

V spolupráci s Národným lesníckym centrom (NLC), Stredným odborným učilišťom Tvrdošín a Základnou školou M.

Rázusa vo Zvolene sa podarilo získať škole finančné prostriedky v projekte, ktorého strategickým cieľom je popularizácia vedy a výskumu. Na dosiahnutie tohto cieľa sa vytvorilo dlhodobé partnerstvo medzi spomenutými organizáciami. Jeho prostredníctvom sa budú prezentovať aktuálne výsledky vedy a výskumu pedagógom a žiakom uvedených škôl. Tento projekt je podporovaný Agentúrou na podporu výskumu a vývoja na základe zmluvy o poskytnutí prostriedkov č LPP - 0053 - 07.

Určite je nám všetkým známe, že veda a výskum hrá rozhodujúci význam v rozvoji spoločnosti a vo zvyšovaní životnej úrovne obyvateľstva. Určite je dôležité priblížiť význam vedy mladým ľuďom. V rámci projektu sa žiaci budú aktívne zapájať do výskumných aktivít Národného lesníckeho centra. Pracovníci NLC sa budú podieľať na príprave a realizácii prírodovedných olympiád a prác v rámci SOČ na našej škole.

Ing. Rudolf Valovič, CSc.

ZBOHOM!

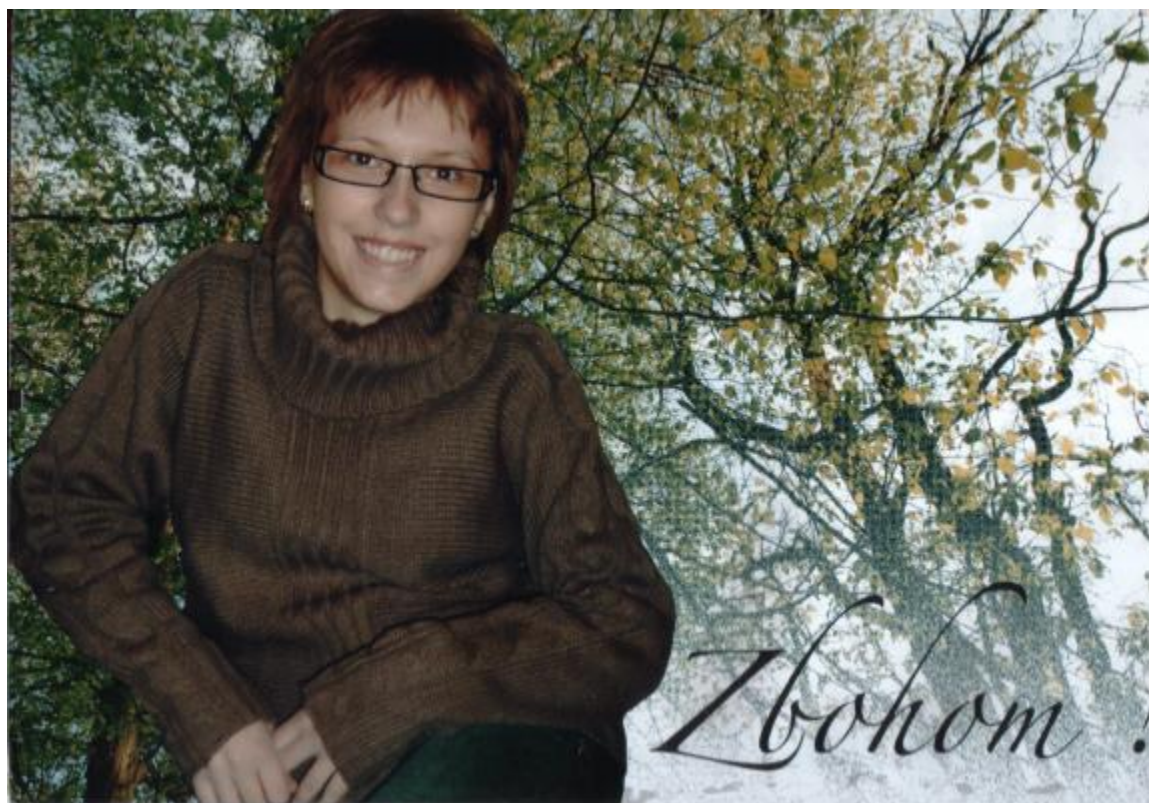
Spomienka na Zuzku Ďurekovú

Dnes sa nám život najsmutnejším bude zdať a úsmev ešte more slz nás bude stáť. Dnes by tie najväčšie vodopády neprekryli naše chladné slzy. Doteraz svet tíško hvízdal okolo a my sme žili v nádeji na Zuzkine uzdravenie. Spolu sme začali rok 2005, ktorý pre nás znamenal začiatok niečoho nového a krásneho zároveň.

Naše spoločné šťastie však netrvalo dlho a dnes tu stojíme a lúčime sa. Dávame posledné zbohom tebe Zuzka, náš krehký anjelik. Bolo nás 31, teraz nás je 30, no v našej triede vždy bude lavica a stolička, ktorá bude patriť len tebe. Už si anjel, ktorý bude víriť hviezdny prach a i keď nás bolia srdcia a oči plačú pre tvoj odchod, naše spomienky nám nik nevezme. Pretože spomienky sú ako hviezdy a hviezdy sú večné. Nikdy na teba nezabudneme, pretože kým si ťa bude pamätať aspoň jeden človek, neodídeš. Ďakujeme zato, že sme ťa mohli spoznať, ďakujeme za priateľstvo, ktoré si nám dala, pretože priatelia sú tí, ktorí ťa povezú na svojich krídlach, keď tie tvoje zabudnú lietat' a tiež ďakujeme tvojím rodičom, že vychovali takú úžasnú dcéru. Vďačnosť je pamäť srdca. Lúčim sa s tebou ja, naša drahá Zuzka a spolu so mnou sa lúči tvoja celá 4.E, ktorej budeš veľmi chýbať. Jedného dňa sa všetci stretneme a preto ti dávam
ZBOHOM, KTORÉ NEZNAMENÁ NAVŽDY...

Daniela Kubašiaková, 4.E

Priateľstvo vzácné ako krv...

Už o niekoľko týždňov ozdobia slávnostné uniformy maturantov Strednej odbornej školy lesníckej v Banskej Štiavnici zelené stužky, symbol mladosti a nádeje.

Ale ja už dnes môžem s hrdosťou povedať, že mnohí z nich svoju skúšku dospelosti a najmä ľudskosti predčasne zložili. Bolo to práve vtedy, keď sa rozhodli, po niektorí vzhľadom na svoj vek po prvýkrát, darovať vlastnú krv. Pre Zuzanku...

Nastúpila spolu s nimi do prvého ročníka. Pôvabná, tichá, milá, možno trochu utiahnutá dievčina. Ale keď ju už po prvom polroku zákerná choroba vytrhla z kruhu

spolužiakov, ostalo po nej v triede jedno obrovské boľavé prázdno, plné nezodpovedaných otázok. Po náročných operáciách a chemoterapiách sa už Zuzka do školských lavíc nevrátila. Napriek tomu štúdium, ani kontakty so spolužiakmi neprerušila. Práve naopak. Boli jej oporou počas ťažkých chvíľ v nemocniciach, navštevovali ju, písali si, telefonovali a pamätám sa, aký krásny rozruch nastal vždy, keď sa Zuzke „polepšilo“ natoľko, že mohla prísť medzi nich. Vtedy všetci úprimne obdivovali nezlomnú vôľu a odvahu krehkej dievčiny čeliť nespravodlivému osudu.

„Na konci tretieho ročníka nás všetkých pozvala na chatu. Chcela

sa spolu s nami zabaviť...“ povedal podlomeným hlasom jeden zo Zuzkiných spolužiakov. „Potom sa nám odmlčala. Sme v kontakte s jej mamou. Zuzkin stav sa opäť zhoršil, je v Bratislave ...“ A práve posledná sms od Zuzkinej mamy bola pre študentov tou najsilnejšou motiváciou k darovaniu krvi. Spontánny, samozrejmy a najkrajší dôkaz priateľstva...

Študenti sa zúčastnili akcie „Daruj krv, daruj nádej“ dňa 29.októbra na ZŠ Jozefa Horáka.

Žiaľ, zelená maturitná stužka hrud' statočnej Zuzanky už nikdy neozdobí. 30.októbra ťažký a nerovný boj s chorobou prehrala.

J.B.

ŠTIAVNICKÉ NOVINY, 6. november 2008

Obrázky: <http://www.parrotclub.sk/kytica.jpg>
<http://www.terchova-info.sk/img/novinky/ruza.jpg>
http://img.flog.pravda.sk/7eu/u4a_10202_s.jpg

Organizačné pokyny pre zabezpečenie XXXI. ročníka SOČ v Banskobystrickom kraji

V školskom roku 2008/2009 sa uskutoční XXXI. ročník Stredoškolskej odbornej činnosti. Pri tvorbe súťažných prác je potrebné sa riadiť pokynmi a odporučeniami Metodickéj príručky SOČ z roku 2007.

Termíny súťažných prehliadok:

- **Školské kolá** je potrebné uskutočniť najneskôr do **9. marca 2009**.
- **Krajská prehliadka** sa bude konať **7. apríla 2009** na Strednej odbornej škole Bystrická cesta 4, Žarnovica 966 81.
- **Celoštátna prehliadka** SOČ sa uskutoční v **dňoch 28 apríla až 1. mája 2009** na Strednej odbornej škole Celiny 536, Liptovský Hrádok.

Súťažne práce zo školského kola postupujú do krajskej prehliadky / **postupový kľúč - max. 2 práce za školu zo súťažného odboru.** / Po skončení školského kola / **najneskôr do 20. marca 2009** / je potrebné zaslať postupujúce práce v 3 exemplároch a čitateľne vyplnenou a podpísanou prihláškou podľa predlohy, na školu usporiadajúcu Krajskú prehliadku SOČ.

Upozorňujeme Vás na usmernenia prijaté Ústrednou komisiou SOČ v roku 2005:

- **maximálny počet strán písaného textu práce bez príloh / grafy, tabuľky, foto, atď.../ je povolený do 25 strán. Práce s väčším rozsahom písaného textu, nebudú predmetom hodnotenia.**
- **maximálny počet riešiteľov stanovený na 3 /1 autor + 2 spoluautorí /**

Štátny inštitút odborného vzdelávania v spolupráci s Ústrednou komisiou Stredoškolskej odbornej činnosti schválil 17 súťažných odborov:

- 01 -Problematika voľného času
- 02 - Matematika, fyzika, informatika
- 03 - Chémia, potravinárstvo
- 04 - Biológia
- 05 - Geovedy (geografia, geológia, geodézia)
- 06 - Zdravotníctvo
- 07 - Poľnohospodárstvo, lesné, vodné hospodárstvo
- 08 - Ochrana a tvorba životného prostredia
- 09 - Strojárstvo, hutníctvo, doprava
- 10 - Stavebníctvo, architektúra, dizajn
- 11 - Elektrotechnika, elektronika, energetika

12 - Mikroprocesorová, výpočtová, telekomunikačná technika

13 - História, politológia, filozofia, právne vedy

14 - Tvorba učebných pomôcok, didaktické technológie

15 - Ekonomika a riadenie

16 - Teória kultúry, umenie, umelecká, odevná tvorba

17 - Pedagogika, psychológia, sociológia

V prípade nejasnosti a problémov pri tvorbe a zaradení prác kontaktujte Ing. Kotlára.

Ing. Ján Kotlár
metodik SOČ

obrázok: <http://img.aktualne.centrum.cz/121/0/1210008-vedec-ocima-stredskokaku.jpg>

Projekt Comenius – školské partnerstvá pokračoval projektovým stretnutím v Poľsku od 27. augusta do 30. augusta 2008.

Účastníci :

Slovensko :

Miroslav Uhrin, Dominik Kútnik, Vladimír Herda, Michal Švec.

Poľsko :

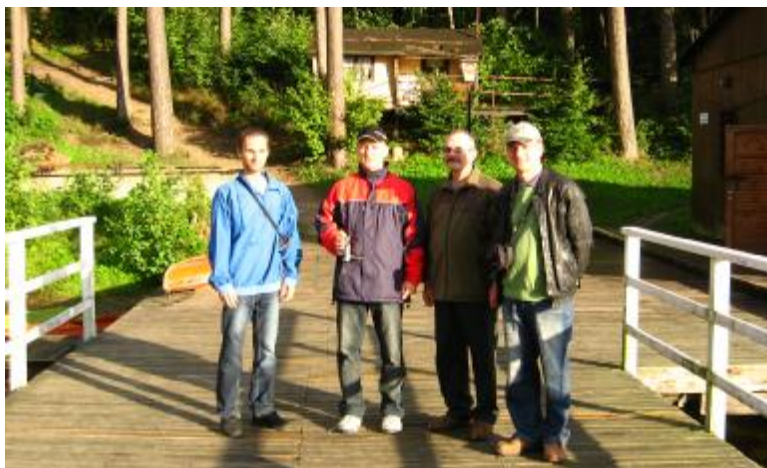
Barbara Skuza, Magda Wegrzynowska, Joanna Lemanska, Barbara Lewandowska, Wiesława Smetkowska, Jolanta, Borzymowska, Agnieszka Grau – Zielinska, Joanna Sylwia Lewicka,

Turecko :

Ceyhun Buyukkarincali, Nesrin Buyukkarincali, Lamia Altan, Benyamen Aras, Zuhail Dedeagagli,

Írsko :

Anne Gallivan, Noel Raymond, Jemma Lynch,

Na projektové stretnutie sme cestovali už zavčias ráno 27. 8. 2008 vlakom zo Zvolena do Varšavy, kde sme presadli na vlak do Dzialdowa a naša štrnásťhodinová cesta do Lidzbarku bola ukončená autom z Varšavy do Dzialdowa. Tam nás už čakali ostatní účastníci nášho projektu, s ktorými bolo uskutočnené neformálne stretnutie na spoločnej večeri.

Na druhý deň sme absolvovali milé privítanie riaditeľom školy

p. Janusom Lawickým, ktorý nám veľmi ochotne porozprával o Gymnázium v Lidzbarku, o jeho histórii a poukazyval nám priestory školy. Potom už začala pracovná časť nášho stretnutia. Každá zo zúčastnených krajín prezentovala pravidlá a práva na svojej škole, ktoré vychádzajú zo školských poriadkov. Tieto prezentácie a tiež následné diskusie odkryli rozdiely, a takisto spoločné problémy, ktoré boli pre všetkých účastníkov rovnaké. V ďalších hodinách stretnutia sme diskutovali o tom, aké postavenie má súčasný učiteľ a aké sú jeho úlohy. Zhoda panovala v tom, že pozícia učiteľa sa sústavne zhoršuje a kladené sú čoraz vyššie nároky na jeho prácu za obdobie posledných desiatok rokov.

Tieto naše stretnutia prebiehali do neskorých popoludňajších hodín. Vo voľnom čase nám naši hostitelia spríjemňovali chvíle návštevami zaujímavých lokalít (Múzeum neďalekého riaditeľstva lesov), čo bolo pre nás veľmi zaujímavé, keďže tematika sa dotýkala nášho odboru. V piatok, 29.8.2008 doobeda, priamo v budove mestskej radnice, nás prijal primátor mestečka Lidzbark. Neskoro popoludní sme navštívili neďaleké jazero, kde sme využili možnosti člňkovania sa na jazere na kajakoch a vodných bicykloch.

Na sobotu doobeda pre nás poľskí priatelia pripravili exkurziu do historického mestečka Toruń, ktorého návšteva bola pre nás veľmi pútavá. V popoludňajších hodinách sme sa už vydali na cestu späť do Waršavy a na Slovensko plní dojemov a chuti do ďalšej práce na našom projekte Comenius.

Vypracoval : Ing. Miroslav Uhrin

Stredná odborná škola lesnícka v Banskej Štiavnici a jej propagačné podujatia.

V tomto školskom roku sa naša škola zúčastnila viacerých podujatí, kde prezentovala svoje študijné programy a zamerania a vysvetľovala potencionálnym záujemcom možnosti štúdia na SOŠL v Banskej Štiavnici.

Boli to nasledovné aktivity :

1. Technická univerzita Zvolen (16.10.2008) – Burza stredných škôl
2. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Levice (22.10.2008) - Burza stredných škôl
3. Rodičovské združenie pre žiakov deviatych ročníkov na ZŠ v Pliešovciach (19.11.2008)
4. Rodičovské združenie pre žiakov deviatych ročníkov na IX. ZŠ vo Zvolene (24.11.2008)
5. Dom kultúry Žiar nad Hronom – (25.11.2008) - Burza stredných škôl
6. Športová hala Detva – (2.12.2008) - Burza stredných škôl

Na týchto prezentáciách sa aktívne podieľali aj študenti školy, za čo im patrí osobitná vďaka, pretože tam dôstojne reprezentovali nielen seba, ale aj školu, ktorú práve teraz navštevujú.

Ako spomienku na tieto podujatia prikladáme niekoľko záberov zo spomínaných akcií.

Ing. Miroslav Uhrin, výchovný poradca SOŠL v Banskej Štiavnici

Program mobilít Leonardo da Vinci na našej škole pokračuje (alebo “Čo nového vo Švédsku?”)

Projekt Leonardo da Vinci je súčasťou programu Celoživotného vzdelávania financovaného z fondov Európskej únie v rámci projektu Vzdelávanie a kultúra. Naša škola v školskom roku 2008/2009 už po tretí raz získala financie z tohto projektu na realizáciu pracovných a vzdelávacích pobytov žiakov v krajinách únie, tzv. mobilít. Financie sme získali na základe projektov, ktorých autormi sú páni Radomír Hrivňák, Ondrej

Halan a Michal

Diviak, ktorí aj zabezpečovali a zabezpečujú ich realizáciu. Finančné toky kontroluje a eviduje pani Ľudka Prefektušová. Naša škola zrealizovala v rokoch 2003 až 2008 tri série mobilít, v rámci ktorých vycestovalo tridsaťdva žiakov pracovať do Nórska, Fínska, Švédska, Španielska, Talianska, Poľska, Česka a Slovinska. Objem cez projekt

získaných a použitých financií presahuje jeden milión slovenských korún. V prvom roku cestovalo desať žiakov do Nórska, v ďalších rokoch išli vždy do jednej krajiny dvaja žiaci. Pozitívny dopad takejto zahraničnej skúsenosti je pre mladého človeka nespochybniteľný, čo vedia posúdiť hlavne príslušníci “sogenerácie” brigádujúcej počas štúdií najďalej niekde pri Znojme na uhorkovom poli.

Aj v školskom roku 2008/2009 sa uskutočňujú

a uskutočnia mobility. V súčasnosti sú dvaja žiaci na praxi vo Švédsku na Lesníckej a poľnohospodárskej škole Öknaskolan neďaleko Nyköpingu. V jarých mesiacoch vycestujú po dvaja žiaci do Slovinska, Fínska, Poľska a Španielska. V týchto krajinách absolvujú trojtýždňovú prax na lesníckych školách, alebo v inštitúciách zameraných na lesníctvo a manažment prírody a získajú certifikát o zahraničnej praxi.

V roku 2007 sa SOŠ lesnícka stala členom neformálneho združenia MULFOR, ktoré zastrešuje lesnícke a poľnohospodárske vzdelávacie inštitúcie zúčastňujúce sa mobilít cez projekt Leonardo da Vinci. “Členovia” MULFOR zoskupenia spolu úzko komunikujú a koordinujú “kolobeh” žiakov medzi vysielajúcimi a prijímajúcimi organizáciami.

Dobrým zvykom sa stalo pravidelné stretnutie zástupcov škôl v niektorej z krajín. Naša škola sa do zoskupenia priamo zapojila v roku 2007 účasťou pána Mgr. Ondreja Halana a pána Ing. Miroslava Ďuroviča na stretnutí v Bologni, kde úspešne odprezentovali SOŠL a možnosti na realizáciu mobilít. Nasledujúce stretnutie sa uskutočnilo na jeseň 2007 v Banskej Štiavnici. Hlavným produktom stretnutia je vždy zhodnotenie predchádzajúcich stáží, vytypovanie a riešenie problémov a naplánovanie budúcich stáží. Dôležitým prvkom je aj osobný kontakt s učiteľmi z lesníckych škôl z celej Európy. Sú to všetci veľmi múdri a činorodí ľudia s otvorenými myslami, takže je to vždy veľmi hodnotná skúsenosť. Ďalší MULFOR "meeting" bol naplánovaný na jeseň 2008 vo švédскеj Lesníckej a poľnohospodárskej škole Öknaskolan. Pokúsili sme sa teda vypracovať po prvý raz aj projekt na stáž pre učiteľov a boli sme úspešní. V dňoch 19. až 25. októbra sme absolvovali (Mgr. Ondrej Halan a Michal Diviak) pracovný pobyt v Öknaskolan, ktorého súčasťou bolo aj stretnutie členov zoskupenia MULFOR. Zároveň sme aj "odprevadili" žiakov Michaela Herčka a Patrika Podobníka, ktorí na tejto škole ostali na trojtýždňovú prax. Okrem dvojdňového pracovného stretnutia členov MULFOR, kde sa zhodnotil predchádzajúci rok a dohodla spolupráca na ďalší, sme absolvovali množstvo aktivít. V pondelok sme sa po oboznámení s

prostredím aktívne zúčastnili praktického cvičenia z lesnej ťažby a porovnali princípy slovenského a švédskeho lesníctva. V utorok sme navštívili hlavné mesto Stockholm, ktoré je síce veľké, ale čisté, pekné, útulné a má skvelú atmosféru (až na ten vietor a dážď). V stredu sme v rámci pracovnej lesníckej diskusie prešli takmer celé "školské" lesy a zúčastnili sa švédskej danielovej safari. Vo štvrtok a piatok sme pracovali na MULFOR stretnutí. Pán profesor Halan sa zúčastnil na hodinách angličtiny, kde odprezentoval žiakom informácie o Slovensku a o našej škole.

Zaujímavým spestrením bol medzinárodný bufet, kde každá krajina prezentovala nejaké svoje typické jedlo. A tak sme v priebehu pár hodín do seba dostali losie mäso, údeného lososa, ančovičky (Ondrej si nedal), ryby v sladkej škoricovej omáčke, zemiakové placky, orechový koláč, uhorky v smotane, olivy, všetky možné syry, anízové koláčiky, dezert zo surového vajca, tejas y cigarrílos, korbáčiky, čučoriedkové víno, laponský koláč....V piatok doobeda sme ukončili stretnutie a poobede sme absolvovali exkurziu na majetku Nynäs, ktorý je školským poľným revírom a poľnohospodárskym majetkom. Večer nás čakala tradičná švédska večera v štýlovom školskom "hosteli" obklopenom prekrásnou severskou prírodou. V sobotu nás čakala už len rozlúčka a cesta domov. Žeby tá slzička v Mišovom Herčkovom oku bola od vetra?

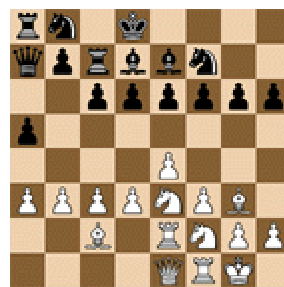

Čo sa mi páčilo: Švédsko, civilizovaní ľudia, vlak, les a jazerá, školička uprostred divočiny – všetky budovy z dreva, čistota, poriadok, jednoduchosť, účelnosť, systém vyučovania v blokoch, vybavenie školy, mikrobussy, kone, učiteľka z kravína, angličtina sprievodcu v kaštieli, letušky.

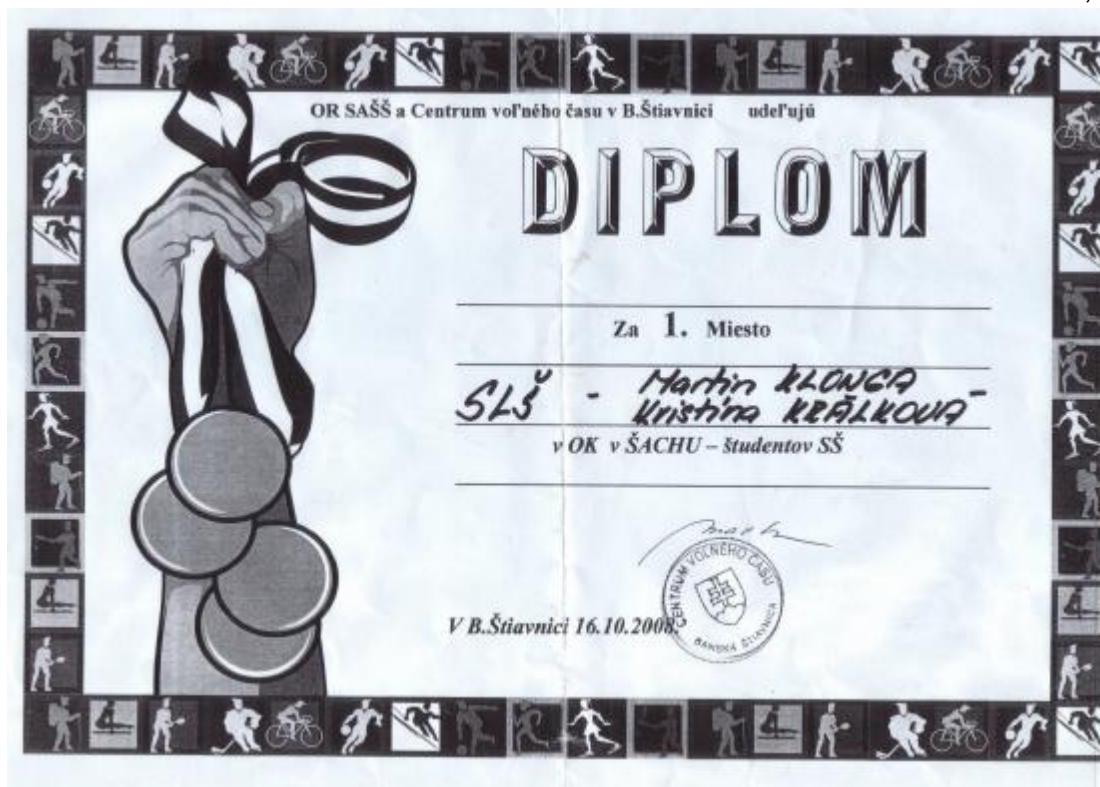
Čo sa mi nepáčilo: že som prechladol, ryby v sladkej omáčke, slané cukríky, správanie tatka Šmolku, letuši.

Šachový turnaj

Okresné kolo v šachovom turnaji pre stredné školy v Banskej Štiavnici sa odohralo na základnej škole. Na turnaj sa dostavilo 10 chlapcov a 5 dievčat z našej školy. Hrali Ľubomír Engler, 4.A Martin Klunga, 1.E a Kristína Kráľková, 3.E. Rozhodcovia nás rozdelili do 2 kategórií. Kategória dievčat a kategória chlapcov. Keď nás rozdelili, mohli sme začať hrať na 6 šachovniciach. Chlapci hrali na 5 šachovniciach a dievčatá na jednej šachovnici. Chlapci sa vystriedali medzi sebou a dievčatá tiež. Pred začatím turnaja nám rozhodca oznámil, že tí čo prišli s dievčaťom ak nahrajú dosť bodov, tak postupujú do krajského kola. Oboznámil nás s pravidlami a kedy nemusíme súpera upozorniť na chybu, ktorú urobil. Potom nastavil na hodinách čas 5 minút a položil ku každej šachovnici papierik s menom a číslom aj na stranu čiernych aj bielych. Keď poukladal ku každej šachovnici papierik, tak mohol vyhlásiť začiatok šachového turnaja. Šach sa odohrával asi takým štýlom, že pred začatím si podali ruku hráč a súper, čierny spustil čas bielemu a mohli sa zapojiť všetky mozgové závitky a taktika. Keď došlo k matu tak sme sa mohli tešiť z víťazstva. Ten kto vyhral poukladal figúrky na miesto a víťaz musel ísť nahlásiť výhru k rozhodcovi, ktorý mu pripísal bod. Na konci turnaja sa spočítali body družstiev a urobilo sa vyhodnotenie. Nakoniec sme sa dozvedeli, že Stredná odborná škola lesnícka v Banskej Štiavnici postupuje do krajského kola. Potešilo nás to a dúfame, že postúpime aj do krajského kola.

Kráľková Kristína, 3.E

Obrázok: <http://i.brainking.com/schess.gif>

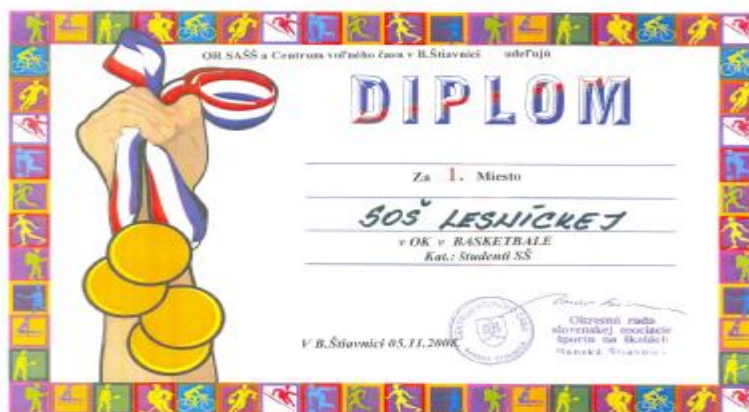
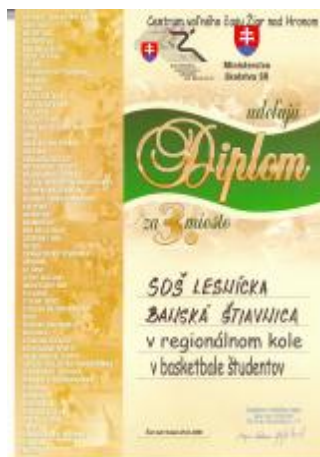
Okresné a regionálne kolo v basketbale

Dňa 5.11.2008 sa uskutočnilo okresné kolo v basketbale, v kategórii študenti SŠ v Banskej Štiavnici. Súťaž prebiehala v telocvični domova mladeže SOŠ Lesníckej. Ráno o 7:30 sme sa stretli pri telocvični, pán profesor nám dal dresy, potom sme sa rozcvičili a začali hrať. Boli tri družstvá - z lesníckej školy, z baníckej školy a z lesníckeho učilišťa. Prvý zápas hrali baníci s učilišťom a baníci vyhrali. Druhý zápas sme hrali my s lesníckym učilišťom a samozrejme, že sme vyhrali. Tretí zápas sme hrali opäť my s baníkmi a zase sme vyhrali. Tento zápas bol ťažší, boli o niečo lepší ako LOV-kári, ale na nás nemali:)) Potom prišlo vyhodnotenie... umiestnili sme sa na 1.mieste:)) a to znamená, že sme postúpili do regionálneho kola.

Regionálne kolo sa uskutočnilo dňa 25.11.2008. Ráno sme išli autobusom do Žiaru nad Hronom, kde sa hralo regionálne kolo v basketbale. Družstvá boli: SOŠL - Banská Štiavnica, Gymnázium Žiar nad Hronom a Žarnovica. Chlapci zo Žiaru boli veľmi dobrí, pretože hrajú ligu. Prvý zápas sme hrali so Žiarom, ale prehrali sme:((boli o dosť lepší, ale aj my sme boli dobrí... potom hrali domáci (Žiar) so Žarnovicou, opäť domáci vyhrali. Umiestnili sme sa na 3.mieste. Ja si myslím, že je to umiestnenie v regionálnom kole veľmi dobré. Hry sa z našej školy zúčastnili: Patrik Špalek, Adam Boroš, Roland Belán, Jakub Becáni, Michal Neužil, Vilo Gajdoš, Jakub Halász.

Patrik Špalek, 2.E

Dni sv. Huberta 2008

Počas posledného augustového víkendu to vo Svätom Antone vrelo. Konali sa tam dni Sv. Huberta- táto udalosť priťahovala do Antona množstvo ľudí: poľovníkov, horárov, deti.....! Na tomto krásnom podujatí sa zúčastnili aj naši žiaci.

V sobotu sme mali veľmi nabitý program, lebo sme mali stanovisko, kde sa deti mohli naučiť spoznávať stopy zvierat, rozoznávať parohy..... Bolo veľkým potešením vidieť radosť detí, ktoré si všetky úlohy vyskúšali

a radosť na ich tváričkách, keď dostali odmenu za šikovnosť...! Aj keď bola zima, oplatilo sa prežiť takto sobotu.....už len pre šťastie detí! Nedeľa sa niesla v „duchu“ omše, kde sa odovzdávali obetné dary: kačička s káčerom, bažant so sliepočkou a pstruhy. No tieto dary sa nemohli ani len porovnať s jeleňom, ktorý hral hlavnú úlohu počas celej omše. Počas sprievodu nás sprevádzali trubači, ktorí to doplnili krásnymi signálmi! Omša bola pekná niesla sa hlavne v duchu poľovníctva, dôležitosti prírody..... .

Martina Ďuračková, Dominika Stolárová, 3.E

I matrikulačné skúšky

(Remeniáda)

Dňa 16. 10. 08
sa konajú
MARIKULÁCIE
prvých ročníkov
o 15:30
v telocvični
DM SLE
Vstupné: DOBRÁ MYSL

Remeniáda Strednej odbornej školy lesníckej v Banskej Štiavnici sa konala 16. októbra 2008 o 15. hod. v telocvični ŠI SOŠL. Úlohou prvákov bolo pripraviť nejaký vtipný program a predviesť ho publiku, ktoré tvorili žiaci našej školy, učiteľský zbor a vychovávatelia. Každá izba mala pripravenú scénu, ktorú pred publikom predviedla a podľa toho ako sa sudcom páčilo dostali určitý počet remeňov. Pasovaní boli prehnutí cez diviaka a kati šľahali remeňami. Kati a sudcovia boli štvrtáci. Po pasovaní dostal každý prvák pasovací list a gaštan zavesený na šnúrke. Každý žiak mal svojho krstného otca, ktorými boli štvrtáci. Každý žiak musel nosiť gaštan dovedy, kým mu ho krstný otec nestrhol. Všetci prváci boli prijatí do lesníckeho cechu.

Marcel Dubovský, Jakub Halás 1.A , Foto: Ing. Katarína Gáliková

Nemecko-Itzelberg

Nemecko-Itzelberg

Prišla nedeľa. Všetci sme boli nadšení a zbalení sme čakali pred internátom na náš tak očakávaný autobus, ktorý nás mal odvieť do nepoznaného Nemecka. Konečne sme zbadali svetlá. Rozlúčili sme sa, pohádzali sme tašky do autobusu, nastúpili sme a pani profesorky Podušková a Valovičová nás spočítali a mohli sme vyraziť. Na začiatku cesty sme sa porozprávali o zážitkoch z víkendu, no neskôr nás všetkých okrem šoféra premohla únava.

Ráno, keď sme sa zobudili, celí dolámaní, očarila nás nemecká krajina. Vystúpili sme pred internátom. Po obede sme dostali kľúče od izieb. Išli sme sa vybalit' a oddýchnuť si po náročnej ceste. Neskôr nám Nemci pripravili program. 1. bod programu na dnešný deň bola návšteva školy, v ktorej nás sprevádzal ich pán riaditeľ. Rozprával nám o ich systéme školstva. Keď sme skončili s prehliadkou, prevzala nás pani, ktorá nás povodila po okolitej bukovej hore a porozprávala nám o ich hospodárstve. Vrátili sme sa presne na večeru. O 22.00 sme mali večierku a unavení sme si ľahli spať.

Utorok o 7.30 sme nastúpili do autobusu, a vybrali sme sa na exkurziu do smrekovo-jedľového porastu, kde sme sa dozvedeli niečo o tom, ako ťažia drevo a ako zalesňujú. Po obede, ktorý sme strávili v chate, sme sa odviezli do firmy Zeiss, ktorá sa zaoberá optikou a vyrába rôzne optické prístroje. Pán, ktorý nám rozprával o firme, bol do výkladu tak ponorený, že nevedel, kedy skončiť. Po príchode do internátu sme mali spoločný program s Nemcami. Išli sme si zasúťažiť. Úlohami bolo napríklad zatĺkanie klincov do dreva, pílenie stromov s ručnou pílou, alebo rozpoznávanie stromov. Najväčším problémom bolo to, že Nemci sa neučia latinské názvy. Čiže na odpovedovom papieri to vyzeralo dosť zaujímavo, názvy drevín po slovensky, latinsky, alebo po nemecky. V stredu po raňajkách sme sa všetci nahrnuli do autobusu. Mali sme ísť navštíviť

najväčšie mesto v okolí, Stuttgart.

Cesta nám trvala viac ako 2 hodiny. Našou prvou zastávkou bola návšteva Domu lesa. Tu nám pán Dietz rozprával, načo slúži les, tento dom, a rôzne iné veci. Potom sme mali voľno a mohli sme sa poprechádzať po areáli tohto zariadenia, kde sme sa aj naobedovali. A nastala očakávaná chvíľa. Išli sme do múzea Mercedes-Benz, kam sme sa všetci tešili. Hoci sme mali málo času na prehliadku, aj to nám stačilo na to, aby sme

si prišli na svoje. Po prehliadke múzea sme šli do historickej časti mesta, kde nám pán Dietz rozprával o histórii mesta. Dozvedeli sme sa, že Stuttgart je 2. najdrahšie mesto Nemecka, preto sme tam veľa peňazí neutratili. Dostali sme rozchod. Okamžite sme sa rozpáchli po meste, a po 2 hodinách sme sa mali stretnúť pri autobuse. Unavení, ale spokojní sme sa vrátili späť do internátu, kde nás čakala večera. Samozrejme, že nesmel chýbať rozhovor s Nemcami. Ale ako si iste viete predstaviť, tento rozhovor bol dosť zaujímavý. Používali sme nemčinu, angličtinu, a keď inak nešlo, tak aj slovenčinu. Gestami sme sa dorozumeli, a to bolo hlavné.

Štvrtok sa začal veľmi dobre, pretože sme sa išli pozrieť do zvernice, v ktorej bolo veľa rôznych druhov živočíchov. Videli sme, ako sa správajú pri kŕmení, v akom prostredí žijú a čo robia tieto zvieratá vo voľnom čase. Po prehliadke zvernice sme sa išli naobedovať a potom hurá na preliezky!

O chvíľu sme už boli v dubovom poraste, kde sme sa dozvedeli niečo o jeho obhospodarovaní. Po obhliadke lesa sme sa presunuli do autobusu, kde sme sa prezliekli. Vystúpili sme v meste Rothenburg. Opäť sme sa prešli po meste, dozvedeli sme sa niečo z jeho histórie a potom sme sa rozutekali po obchodoch, kúpiť niečo pre seba a svojich blízkych. Do internátu sme prišli unavení, tak sme sa navečerali a oddychovali sme na izbách.

Piatok sme začali návštevou Lesníckej vysokej školy v Rottenburgu. Ukázali nám svoju knižnicu, učebné priestory, ale aj okolie školy, ktoré pripomínalo našu botanickú záhradu. Naobedovali sme sa v tunajšej jedálni a vybrali sme sa do pár kilometrov vzdialeného Tübingenu, kde sme mali po prehliadke mesta, pár hodín rozchod. Večer sme sa vrátili späť do internátu a chystali sme sa na poslednú noc, strávenú v Nemecku.

Nastala sobota. Posledný deň v Itzelbergu. Už sme toho veľa nestihli, keďže hneď ráno sme museli poupratovať izby a odovzdať kľúče. Po raňajkách sme sa rozlúčili s milým personálom a nádherným prostredím okolo internátu, v ktorom sme bývali. Nasadli sme do autobusu a začala sa naša 12-hodinová cesta späť na Slovensko. Cestou v autobuse sme si pozreli pár filmov, no aj sledovanie televízie je niekedy náročné. Preto sme to po 4. filme vzdali a snažili sme sa spať. Večer, asi okolo 22.00 sme dorazili do BŠ. Naša exkurzia v Nemecku sa týmto definitívne skončila.

Nastala sobota. Posledný deň v Itzelbergu. Už sme toho veľa nestihli, keďže hneď ráno sme museli poupratovať izby a odovzdať kľúče. Po raňajkách sme sa rozlúčili s milým personálom a nádherným prostredím okolo internátu, v ktorom sme bývali. Nasadli sme do autobusu a začala sa naša 12-hodinová cesta späť na Slovensko. Cestou v autobuse sme si pozreli pár filmov, no aj sledovanie televízie je niekedy náročné. Preto sme to po 4. filme vzdali a snažili sme sa spať. Večer, asi okolo 22.00 sme dorazili do BŠ. Naša exkurzia v Nemecku sa týmto definitívne skončila.

Už sa všetci tešíme na budúci rok. Všetci čo sme boli tento rok v Nemecku, máme určite veľa pekných zážitkov, na ktoré len tak ľahko nezabudneme.

A. Orolínová, P. Švantnerová, D. Stolárová ,3.E

North America: Kanada-Vancouver

Celý náš pobyt v Kanade sa začal 20. júna 2008 príchodom do mesta Vancouver. Po dlhej ceste konečne trochu oddychu - boli sme ubytovaní v časti zvannej MAPLE RIDGE, vzdialenej asi 40 km od hlavnej časti Vancouveru. Dostali sme sa tam za zámerom pracovať na čučoriedkových farmách, na ktorých sa vykonáva biologická ochrana – použitie prirodzeného nepriateľa v boji proti škodcom. Každému z nás boli pridelené dravce – najčastejšie sokoly rárohy, sťahovavé a rôzne krížence, ktoré sme pripravovali na sezónu, pretože ešte neboli dozreté farmy. Moja práca sa začala 5. júla na farme v meste Abbotsford – keďže to bolo dosť ďaleko, asi 60 km od miesta, kde sme bývali, tak mi

pridelili auto, o ktoré som sa staral a denne na ňom cestoval. Práca sa začínala ráno o 6.00 a končila o 20.00. V strehu som bol v práci počas celého dňa, pretože škorce prilietali v pravidelných intervaloch, najčastejšie ráno – cez obed menej a najhoršie to bolo asi večer. Okrem tejto práce sa mi veľmi páčila príroda a hlavne veľká druhová rozmanitosť zvierat,

párkrát som stretol aj medveďa baribala, pasrnce, kojoty a iné zvieratá, ktoré u nás nežijú. Každý deň bol skoro rovnaký, len bol niekedy problém, keď dravce uleteli – hľadať ich po horách Britskej Kolumbie bolo ťažké, ale vždy to dopadlo dobre. Nebezpečné pre dravce boli hlavne orliaky bielohlavé a sokoly sťahovavé, ktoré sa tam vyskytovali prirodzene v hojnom počte. Najväčšie škody robili na farmách hlavne škorce, vrany, redrobiny – podobné nášmu drozdovi. Táto biologická ochrana sa v Kanade robí už 7 rokov. Financujú ju ekologické a ochranárske organizácie, vďaka nej sa podarilo znížiť škody pestovateľom na čučoriedkových a čerešňových plantážach až

o 70%. Som rád, že som sa niečo nové naučil, videl kus sveta a spoznal zaujímavých ľudí. Po vyše dvoch mesiacoch strávených v Kanade väčšina z nás odletela domov – všetci sme sa tešili – bolo tam pekne, ale doma je doma.

Juraj Teringa, 4.E

Sokoliarstvo, dobrodružný koníček

vd'aka, ktorému môžete veľa zažiť, ale často aj precestovať veľkú časť sveta.

Prázdninovú prevádzkovú prax spojenú so sokoliarskou prácou som strávil v zahraničí. Cez celé leto som pracoval na hrade Rosenberg v severnom Rakúsku. Nádherné prostredie začínajúcich Álp spríjemňovalo moju každodennú robotu. Tento rok bol však trochu náročnejší, hlavne kvôli tomu, že som dostal na starosť mnoho mladých dravcov na výcvik. Zaberalo to mnoho času, ale nebolo to to najhoršie, bola to celkom aj zábava. Najviac adrenalínu som však zažíval na vystúpeniach, kde si ma vzali do parády supy. Vlastne jedna stará supica menom Hexe (bosorka). To meno malo svoje oprávnenie, Každodenne sa ma pokúšala uloviť a zbaľiť. Bolo to o to horšie, že tam boli aj diváci, ktorí jej fandili. Postupne, po niekoľkých zraneniach, som sa naučil ubrániť sa jej bez problémov a supica strácala na mňa chuť. Až kým neprišiel môj český kolega. Ten mal menej šťastia, lebo hneď na prvom vystúpení ho chytila za zadok a pred ľuďmi mu roztrhala nohavice. Bolo to také malé spestrenie programu.

I keď je to práca ťažká, zážitky, ktoré sa vd'aka sokoliarstvu dajú zažiť, určite stoja za to. Každému to odporúčam, aby to párkrát skúsil.

Lubomír Engler 4.A

© Rosenberg

www.mamilade.net

Vyznamenaní žiaci 2.polrok
Školský rok 2007 / 2008

1.A Ing. Milan Machanský

Kat. číslo	Meno a priezvisko	Priemer
1	Antal Michal	1
7	Halvaš Pavol	1,417
10	Hrdlovič Peter	1,417
13	Jamrich Peter	1,083
22	Matiašovský Peter	1,25
31	Poljak Adam	1
Spolu v triede:6		

1.E Ing. Dominik Kútnik

Kat. číslo	Meno a priezvisko	Priemer
3	Borošová Barbora	1
5	Čunderlíková Michaela	1
9	Jančeková Lucia	1
10	Kamzíková Miroslava	1
14	Korčoková Terézia	1
30	Steinerová Gabriela	1,308
Spolu v triede:6		

2.A Mgr. Vladimír Herda

Kat. číslo	Meno a priezvisko	Priemer
14	Hláčik Jaroslav	1,385
21	Kučera Matej	1,462
23	Láskavý Jozef	1,231
24	Lipták Jaroslav	1, 385
27	Sleziak Šimon	1
34	Szabo Radomir	1,308
31	Vlčko Viktor	1,308
33	Výbošťok Jozef	1,231

Spolu v triede:8

2.E Ing. Iveta Podušková

Kat. číslo	Meno a priezvisko	Priemer
29	Barát Ondrej	1,286
14	Novotná Viera	1,5
15	Orolínová Andrea	1,214
21	Potocký Lukáš	1,286
27	Trilcová Katarína	1
28	Trubiánsky Rastislav	1,214
Spolu v triede:6		

3.A Ing. Vladimír Gálik

Kat. číslo	Meno a priezvisko	Priemer
4	Chovan Ľuboš	1,143
Spolu v triede:1		

3.E Ing. František Černotka

Kat. číslo	Meno a priezvisko	Priemer
16	Kullová Valéria	1,286
21	Priatka Matej	1
Spolu v triede:2		

4.A Ing. Ján Kotlár

-

4.B RNDr. Ida Hradilová

Kat. číslo	Meno a priezvisko	Priemer
5	Ďurovič Tomáš	1,308
13	Ľahká Veronika	1
24	Tóthová Veronika	1,333
Spolu v triede:3		

4.E Ing. Peter Lacko

Kat. číslo	Meno a priezvisko	Priemer
7	Geregová Petra	1
18	Mokričková Martina	1,333
Spolu v triede:2		

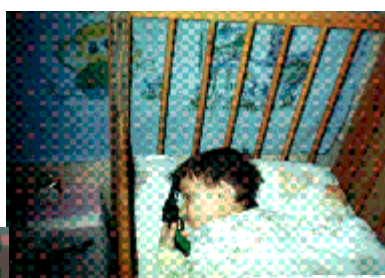
KTO JE TO?

Ktorý štvrták sa skrýva za fotkou. (V prípade, že by ste neuhádli na konci je riešenieJ)

1.

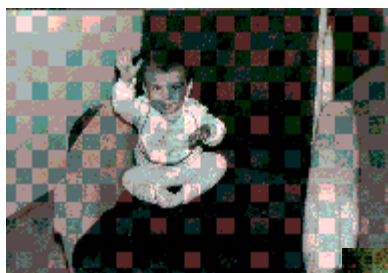
2.

3.

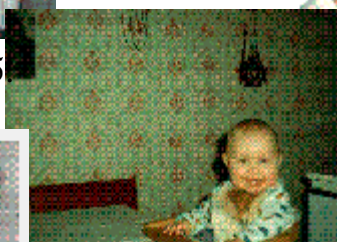
4.

6.

5.

8.

7.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

18.

17.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

Správne odpovede: 1.Chovan, 2.Kabina, 3.Kriško, 4.Kučera, 5.Mešťan, 6.Lackovič, 7.Neužil, 8.Turčáni, 9.Pobežka, 10.Pražo, 11.Refka, 12.Sentinek, 13.Tokár, 14.Suchár, 15.Sloboda, 16.Zeleňák, 17.Žitniak, 18. Matoušek, 19. Kravec, 20. Očenáš, 21. Engler, 22. Kalus, 23. Belák, 24. Pixiadesová, 25. Öhlschläger

4.A - častušky

Miroslav Žitniak

Stačí, keď má v ruke tužku,
z hrušky spraví hoc aj pušku.
Stále je to dobrý parták,
spolužiak náš Miro Žitniak.

Boris Matoušek

Boris to je karatista
facka od neho je istá.
Zato chlapec je to hravý,
s mobilom sa stále baví.

Karol Čestven

Keď do školy chodí,
jeho hlas už z diaľky hrmí.
Na hodinu stále mešká,
šúl'anú cigu si on ešte bafká.

Boris Pobežka

Borisko je proste náš,
paštiky si pred ním stráž.
Katanga ho volajú,
dievky o ňom snívajú.

Dušan Tokár

Mocnou rukou jemne hladí,
psy ho za to majú radi.
Domov chodí až za chotár,
kulturista Dušan Tokár.

Dušan Suchár

Motorová píla, fľaška v ruke,
keď ho takto vidíš, túžiš po záruke.
Vypije si možno rád,
v núdzi je to kamarát.

Ján Zelenák

Uznáva len dvoje liekov,
slaninu a čerstvé mlieko.
Cvičí ako najatý,
činka, Janči Zelený.

Jakub Mešťan

Z Bystrice tu máme Kuba,
nezastaví sa mu huba.
Noviny si číta rád
S každým je on kamarát.

Lubomír Engler

Lubo je furt rozlietaný,
zarába on ťažké many.
Najdete ho dneská,

Luboš Chovan

Luboš v škole dobrý je,
no občas si aj vypije.
v ženách sa dokáže on vyznať,
každý z nás to musí priznať.

Martin Gramblička

Na taxík, tak na to má,
inak ho nik nespozná.
balkónové aféry,
s tým sa Grambl'o zdôverí.

Martin Kalus

Metalista od kosti,
s Karolom vymýšľa blbosti.
Na zvonenie stále čaká,
za oknami ho svet láka

Michal Lackovič

Sukničkář on veľký je,
s náušnicou machruje.
Nechutí mu učenie,
to si radšej vypije.

Tomáš Sentinek

Sent' o je potvora, každého si rád doberá. Na favorite driftuje, s babami rád flirtuje.

Jozef Kabina

Náš malý Jožko tichý je,
sem-tam si aj vypije.
Učiť sa mu netreba,
veď načo, keď má suseda.

Maroš Kravec

Kravec to je letec známy,
balí na to všetky dámy.
V sokoliarstve vtáky cvičí,
keď má nervy občas kričí.

Matej Kučera

Pod okuliare schová oči,
pred babami inde bočí.
Milý chlapec, to je jasné,
tie oči sú vážne krásne.

Michal Sloboda

Kulturista je on veľký,
odkukáva triky z telky.
Za babami rád si zájde,
aj pivo si ho občas nájde

Pavol Belák

Divná chôdza výraz hráča,
k svojmu autu hrdo kráča.
Dlhé vlasy mal on krásne,
baby o ňom píšu básne.

Michal Neužil

Nie, náš Miško nie je Čech,
je to chlapec z Mauacek-
S učením to vraj netreba prehádzať,
do školy chodí iba gate drať.

Peter Pražienka

Peťo to je triedny šašo,
neučí sa, no veď načo.
Po škole iné ciele má,
do armády naklusá

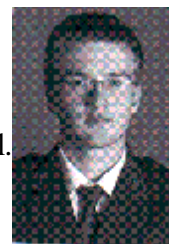
Peter Ohschläger

Z Rožňavy k nám chlapec prišiel,
to sa v triede výber zišiel.
viacej sokolarstvo, málo škola,
to je o ňom pravda holá.

Maroš Turčáni

Tichá voda to je omyl,
v páse by nejedného zlomil.
Ako anjel modré oči,
keď zazrie- každý bočí.

Rita Pixiadesová

Z ďaleka k nám prišla Rita,
čokoládu stále pýta.
Poobede vždycky spí,
do školy často nechodí.

Peter Refka

Od Zvolena Peťo Refka,
beží za ním každá defka.
Peťo to je prípad ťažký,
vypije si občas z fľašky.

Ján Kriško

Ktože nám to pripomína,
komického mistra Bína?
Hádanka má rízalt friško,
to je firmá Á em Kriško

Patrik Očenáš

Namiesto kostola na hokej si zabehne,
v striedaní účesov každého predbehne.
Zdá sa tichý, to je iba zdanie,
baví ho hokej a hranie.

Vladimír Gálik

Vladka máme veľmi radi,
sme s ním všetci kamaráti.
Má veľmi rád robotu,
pracuje aj v sobotu.
Ruky má on veľmi hrubé,
lebo stále drevo rúbe.
Stále chodí do triedy,
ufúľaný od kriedy.
Vladko mi Ti ďakujeme,
na všetko zlé zabudneme.

Trpezlivosť ruže prináša.

V jedno decembrové ráno sme sa spolu so starým otcom a bavorským farbiarom Alanom vybrali na postriežku. Na posede sme sa všetci traja pohodlne usadili a pozorne upierali zrak na krajinu, ktorá sa práve prebúdzala do nového dňa. Starký vytiahol z vrečka svoje osvedčené zajačie vrešťaadlo a začal vábiť. Psík, ktorý driemal na huňatej deke, len pootvoril očka a pokračoval vo svojich psích snoch. Po vábení sme ostali nepohnute sedieť. Starký viackrát zavábil, ale žiadna líška sa neprišla pozrieť na jeho umenie. Na zasnežené pole vyšli štyri srny. Usilovne hrabali v hlbokom snehu a hľadali potravu. Konečne sa rozvidnelo. Obloha bola modrá bez jedného obláčika, slovom ideálne podmienky na pochôdzku revírom. Opatrne sme zniesli psíka z posedu a začali s posliedkou. V dubovom lese nás odhalila so svojim škreklavým hlasom sojka. Pozorne sme sledovali stopy, ktorých nebolo príliš veľa, lebo snežiť prestalo až nadránom. Našu dráhu križovali len srnčie, ktoré boli poprerušované hrabaniskami od zveri hľadajúcej potravu. Psík veselo pobehoval okolo nás. Z bukového lesa sme prešli naprieč dlhou lúkou a blížili sme sa k dlhému jarku, ktorý bol zarastený hustým trním a mladinou. Na kraji jarku začal psík hlásiť. Diviaky, zhodli sme sa so starkým po niekoľkých metroch, lebo vietor fúkal smerom na nás, a tak sme aj my zacítili ich typický pach. Povolenie na diviaky sme mali so sebou, už len neurobiť chybu. V tom sme na náprotivnom svahu zbadali kamaráta so slovenským kopovom, ktorý sa tiež vybral na pochôdzku revírom. Na naše zapískanie k nám ochotne prišiel. Oznamovali sme mu, že Alan našiel zaľahnuté diviaky, ale keďže je ešte mladý a nechceme nič pokaziť, požiadali sme ho o pomoc. Chvíľu sme sa dohovárali na ďalšom postupe.

Keď som potom podľa dohovoru spoločne so starkým prešiel na druhú stranu jarku, uvoľnil kamarát psíkovi obojek a sám prešiel na náprotivnú stranu. Psík ostal sedieť a na kamarátov pokyn začal hľadať na začiatku jarku, lebo práve tam sa pod hustými borovicami mali skrývať diviaky. Po niekoľkých sekundách sa v jarku ozval zvučný hlas slovenského kopova. Diviaky vyrazili a bežali korytom jarku. Na zlomok sekundy sme ich zazreli, ale husté trnie neumožňovalo ani starkému ani jeho kamarátovi vystreliť. Diviaky postupovali až na koniec jarku, ktorý sa napájal na riedky dubový les, cez ktorý sme počas pochôdzky prechádzali. Kopov mal bohaté skúsenosti s diviakmi, a tak ich viackrát zastavil. Pohyb diviakov a psa sme pozorovali len podľa snehu bohato sa sypúceho z korún stromov. Neostávalo nám

nič iné, len držať krok s diviakmi, lebo priblížiť sa k nim bližšie bolo kvôli hustým kríkom priamo nemožné. Kamarát na druhej strane hlasno povzbudzoval psíka, ktorý vytrvalo hlásil, snažiac sa zo všetkých síl. Asi v strede jarku sa diviaky zasekli a ostali stáť, čoho psík využil a do jedného sa zahryzol. Diviak bolestne zakvíčal, no ešte je bolestný hlasový prejav ani nedoznel a už bolestne zaskučal aj pes. Potom sa podľa nášho odhadu asi päťčlenná črieda rozdelila a niekoľko diviakov sa pohlo smerom k nám. Ja som držala nášho psa a starký bol pripravený na výstrel. Zrazu z trnia vybehol jeden diviak a z boku do neho neustále

dobiedzal kopov. Bolo to dobre odrastené diviača, ktorému už pomaly ubúdali sily, ale pes ho neustále prenasledoval. – Bez diviakov sa zaobídeme, ale bez psa nie! – skonštatoval starký a zložil zbraň. Diviača aj pes sa pridali opäť k čriede, ktorá sa rozbehla na začiatok jarku. Starký zrýchľil a bežal popri jarku až sa mi stratil z dohľadu za nevelkým vrškom. Zaznel výstrel. Spolu s farbiarom a kamarátom sme takmer naraz dobehli k starkému, ktorý si už prezeral uloveného diviaka. Starkému sme odovzdali záloмок a spoločne sme vzdali poctu ulovenej zveri. Bolo ich šesť, dva staršie kusy a štyri väčšie diviačatá. Vybehli ako rakety, ešteže som dobre predсадil, -oboznamoval nás starký s podrobnosťami pri ulovenom diviakovi, ktorý nás spolu s ostatnými „cvičil“ v jarku takmer hodinu. Ale dnes mu to nevyšlo. Odhalili sme aj príčinu bolestivého zaskučania psíka počas súboja. Na prednej labke mal malú trznú ranu, ktorá sa neskôr dobre zahojila. Čo dodať na záver? Sme vďační Diane za zážitok, ktorý dokonale preveril nielen schopnosti poľovních psíkov, ale aj trpezlivosť nás troch.

Martina Ďuračková 3.E

Prírodná lekárňa alebo aj stromy liečia

Prírodná lekárňa alebo aj stromy liečia

Určite mi dáte za pravdu, že stromy sú neodmysliteľnou súčasťou ľudského života. A veríte v to, že dokážu podať energiu, chuť do života či optimizmus???? Ja osobne áno, nie raz sa mi podarilo získať od sekvoje za školou energiu na celý deň. Neveríte? Skúste to!!! Alebo si aspoň prečítajte aký význam majú ďalšie stromy...

JELŠA- patrí k stromom mystikov a mágov, posilňuje pri joge a meditácii a znásobuje tak životnú moc človeka.

ČEREŠŇA- má najväčšiu silu, keď je v kvete. Vlieva novú chuť do života, omladzuje dušu i telo, zvyšuje potenciú a sexualitu.

GAŠŤAN- je to strom dobrák. Pomáha nadobúdať pokoj a duševnú rovnováhu. Pravidelný kontakt s ním prenáša rovnováhu aj na ľudí, s ktorými ste v kontakte. Výluh z listov dodá lesk vašim vlasom.

BUK- dodáva novú energiu, elán a dobrú náladu. Pomáha pri bolestiach hlavy, migréne a posilňuje ťažko duševne pracujúcich a študentov. O ľuďoch, ktorí sú s ním pravidelne v kontakte sa dá povedať, že sú zdraví ako buk.

DUB- je to strom zdravia. Jeho energia sa vlieva priamo do ľudskej mysle a preto by sa k nemu mal človek obracať, keď váha a nevie sa rozhodnúť. Starí Slovania ho považovali za symbol moci a sily.

BREZA- je jarný mladý strom,, zaháňa smútok, strach a navodzuje dobrú náladu. Melancholikov mení na veselých ľudí.

BOROVICA- prináša osvieženie, preto by sa o ňu mali opierať najmä tí, ktorí trpia dýchacími problémami, alergiami, častým kašľom či nádchou.

SMREK- je stromom dobrého srdca a pevných nervov. Telo uľaví od reumatických bolestí a dodá silu. Očisťuje človeka od nepotrebných a postranných myšlienok.

Zdroj : Rebecca, Úprava : Z. Balková IV:E

Foto: <http://enviroportal.sk/ziva-priroda/photos/small/alnus-glutinosa.jpg>

http://img.flog.pravda.sk/8nx/iBB_91050_m.jpg

http://www.gjar-po.sk/studenti/informatika/02_03/honek/breza_bradavicnata.jpg

[http://www.harcarik.sk/fotoalbum/rastliny/slides/Smrek%20obyčajný%20\(Picea%20abies\).jpg](http://www.harcarik.sk/fotoalbum/rastliny/slides/Smrek%20obyčajný%20(Picea%20abies).jpg)

Horoskopy

Baran.... Podľa vás je zrejme všetko v najlepšom poriadku. Nieкто doma má však iný názor. Nenechajte veci doviest' do krajnosti. Radšej uvážte všetko v pokoji.

Býk.... Ako dlho chcete ešte vyčkávať? Dnešné rozhodnutie vám môže veľmi rýchlo priniesť úspech. Všetko zväzte, hrozí vám morálna strata.

Blíženci... Čaká vás výborný deň! Ráno získate niečo materiálne. Aj v citovej oblasti vaše obavy vystrieda pohoda. Terajší partner je ten pravý pre vás.

Rak... Dnes sa dokážete dohodnúť aj s tými osobami, s ktorými ste mali v minulosti problémy. Ak sa v potrebnej miere sústredíte na nejaké želanie, onedlho sa vám splní.

Lev.... Pocítite obrovskú nechuť k práci, a preto radšej nevystarkujte rožky. Mali by ste si zopakovať niektoré pravidlá správania. Poobedňajšie situácie môžu byť nebezpečné.

Panna.... Dnes sa dokážete dohodnúť aj s tými osobami, s ktorými ste mali v minulosti problémy. Ak sa v potrebnej miere sústredíte na nejaké želanie, onedlho sa vám splní.

Váhy.... V práci pôjde všetko ani po masle. Dokážete sa dokonale sústrediť. Využite to na vyriešenie záležitostí, do ktorých ste doteraz nemali odvahu sa pustiť.

Škorpión.... Nemyslite si, že ak si zakryjete pred problémom oči, prestane existovať. Naopak, môže sa ešte viac vyhrotiť. Radi by ste žili bez problémov, ale prestaňte ich aj vy robiť iným.

Strelec.... Nekomplikujte situáciu tým, že budete priveľa požadovať. Stálo by vás to veľa energie a síl. Radšej si všetko rozdeľte na menšie diely a podiely, a tak nič nemôžete stratiť.

Kozorožec.... Pôsobia na vás sily, ktoré podporia váš pracovný výkon. Dokážete presadiť vaše názory, hoci sa niekomu budú zdať odvážne. V súkromí môže dôjsť k ostrejšej výmene názorov.

Vodnár.... Jednotvárnosť dnešného dňa vás do večera takmer zničí, ak si nenájdete nejakú doplnkovú zmysluplnú činnosť.

Ryby.... Budete rozoberať situáciu a vyberať niečo výhodné. Konečné rozhodnutie radšej odložte. Dnes môžete málo získať, neskôr budete mať viac možností.

Spracovala: Viera Novotná, 3.E
zdroj: <http://www.smiechoty.sk>

Láska

Láska nemá presnú definíciu, nie je to nič presne určené. Láska je vzácny a najkrajší cit, ktorého je schopný len človek. Láska ma rôzne podoby, láska k rodičom, súrodenecká láska, láska k niečomu, ale najkrajšia je láska mladých ľudí, mladých párov, ktoré sa večer prechádzajú mestom ruka v ruke. Toto čarovné slovo **láska** ľudia poznali už od pradávna a aj vďaka tomu tu dnes stojí pred vami. Vďaka láske svet žije, každý z nás ma v sebe kus lásky a nosí v sebe kúsok lásky, o ktorý sa treba starať a chrániť pred zlobou sveta. Ľudia sú rôzni a s nimi sa mení aj pohľad na lásku. Niektorí si pod slovom láska predstaví milovanú osobu, spoločné chvíle, smiech, radosť, šťastie. Inému sa pod pojmom láska vynorí bolesť, smútok, trápenie, sklamanie a žiaľ.

Hovorí sa, že ten kto lásku nepretrpel, nepozná čo je pravá láska. Ale prečo je to tak? Má láska nejaké pravidlá? A existuje vôbec láska bez sklamania? Keď sa človeku zdá, že je v cieľi, na konci svojej trate, vtedy zakopne a spadne. No napokon sa musí postaviť a vrátiť sa na začiatok. Musí sa vrátiť na začiatok novej lásky a začínať vo viere, že to je konečne pravá láska. Ale čo je pravá láska? Ako ju spoznať? Koho sa opýtať?

Láska musí prejsť v živote cez rôzne prekážky. Môže sa oslabiť a zakolísať, ale keď je skutočná a úprimná, všetko prekoná. Nemožné sa stáva možným.

Len pre Teba Miláčik...

Matej Priatka, 4.E

Foto: <http://nd.blog.cz/e/erika.blog.cz/obrazky/33223737.jpg>
<http://kachorraashlee.webz.cz/wp-content/modre1.png>

Na fotografii je to isté dievča závislé na heroíne. Prvá fotografia bola fotená keď mala 17 rokov. Posledná fotografia zachytáva jej zmenený výzor vplyvom drog po štyroch rokoch.

Renáta W. sa stala závislou na heroíne vo veku 19 rokov. Zomrela na predávkovanie heroínom, keď mala 21. (fotografia vpravo). Jej matka Paulína ju našla mŕtvu na podlahe v detskej izbe, keď sa vrátila zo služobnej cesty.

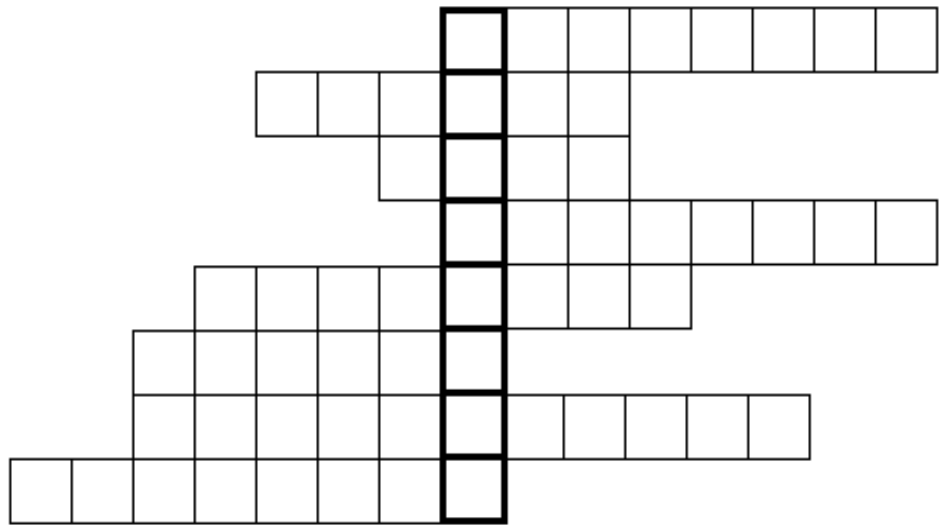

Na oboch fotografiách je tá istá osoba. Na prvej fotografii vo veku 29 rokov a druhej po piatich rokoch užívania heroínu.

Na fotografiách je jedna a tá istá osoba závislá na heroíne. Časový rozdiel medzi jednotlivými snímkami je 10 rokov.

Na fotografii v hornom pravom rohu je 14 ročná Kristína F. pri abstinenčných príznakoch po deviatich hodinách po aplikácii heroínu. Kristína F. vyskúšala prvýkrát heroín vo veku 13 rokov na diskotéke. Ako 14 ročná si zarába na heroín prostitúciou. Na základe jej výpovedí z policajných záznamov a výpovedí jej matky bola vydaná kniha zobrazujúca jej životný osud pod názvom "My deti zo stanice ZOO", ktorá vyšla vo viac ako 50-tich krajinách vo svete. Zisk, ktorý Kristína získala z predaja knihy však minula na nákup drogy. Všetky liečenia boli neúspešné a stále je závislá na heroíne.

PRE BYSTRÉ HLAVIČKY

1. Aké faktory prostredia tvoria rastliny, živočíchy a mikroorganizmy?

2. Voda, pôda, vzduch tvoria v prostredí faktory...

3. Suchozemský ekosystém...(využívajú ho poľnohospodári)

4. Ako sa nazýva spolužitie dvoch alebo viacerých organizmov?

5. Za svetový-globálny ekosystém sa označuje...

6. Ktoré rastliny sú dôležité pri fotosyntéze?

7. Ako sa nazýva vzťah jedincov, pri ktorom súperia o životné podmienky v populácii?

8. Ako sa nazýva veda, ktorá skúma vzťahy medzi organ. a prostredím?

Vydarená nedeľa

31. 8. 2008 som sa prebudil do mierne studeného rána na chate Zipcerka. Počasie bolo ako stvorené, na práve pribiehajúcu jeleniu ruju, ktorá bola ešte v plnom prúde.

Jano, s ktorým som bol na chate mal povolenie na odstrel jeleňa 4. vekovej triedy a Peter mal ešte povolenku na srnca 3. vekovej triedy, ktorého sa mu ešte nepodarilo uloviť. Po vypití teplého čaju a zjedení trochu chleba so slaninou, sme už zamykali chatu. Ja s Janom sme išli dole cestou a neskôr na Banský chodník až nad Medenú. Peter išiel cestou poza chatu a podľa okolností sa mal ďalej premiestniť podľa situácie. Ja som odložil kľúče na dohovorenom mieste, aby ten, kto príde skôr na chatu sa mohol dostať do nej a nemusel čakať na toho druhého. Ako sme tak kráčali s Janom, počuli sme riadny koncert na Banskom chodníku, čo nás veľmi potešilo. Predtým, ako sme odbočili na Banský chodník, zaznamenal som pohyb v neďalekej rúbani. Obaja sme spoznali, dali ďalekohľady na oči a čakali. Neskôr sme usúdili, že je to jelenica s dvoma teľatami. Divné mi bolo, že v jej blízkosti nebol žiaden jeleň a tobôž sa žiaden neozýval. Nevyrušenú jelenicu s potomstvom sme nechali ďalej sa pásť a odišli sme. Na chodníku sme nič nevideli, nepočuli a nič nám ani neodskočilo. Prišli sme nad Medenú, kde nás čakal koncert ako z rozprávky. Jelene tu revali jeden cez druhého, a tiež na druhej strane doliny. V tom mi Jano povedal, že môžem zavábiť. Keď jelene trochu utíchli, zavábil som mladého hľadájúceho jeleňa. Netrvalo to ani pár sekúnd a už som dostal odpoveď od jeleňa, ktorý išiel z Medenej smerom hore. Samozrejme sa ozvali i ďalšie, ale ten nás upútal svojím mohutným hlasom. Po krátkej prestávke som opäť zareval, na čo jeleň odpovedal. S jeleňom som sa „rozprával“ hodnú chvíľu. Podľa hlasu sme usúdili, že ide rovno na nás. Už som ho počul v neďalekých, asi 100 metrov vzdialených, smrekoch. Myslím, že sme obaja ani nedýchali. Zarevaním som mu odpovedal na jeho vyhrážajúci sa hlas. Už sme cítili charakterizujúci pach rujného jeleňa. Vietor vial priamo na nás, takže jeleň nás nemohol zacítiť. Od nás, vo vzdialenosti asi 70 metrov bola malá lúčka, okolo nej boli samé briežky. Jeleň to mal namierené rovno na tú lúčku. Asi 20 metrov pred lúčkou bol voľný pás, široký 1,5 metra. Jeleň nám v tom páse zastal. To sme už obaja mali ďalekohľady na očiach a prečítali sme ho. Bol to asi 10-11 ročný jeleň s parožíom nepravidelného dvanásťtoráka. Jano si pripravil pušku a čakal, kým sa jeleň neobjaví na lúčke. Už sme mu videli hlavu a časť jeho ozdoby hlavy z konárov. Presne tam ostal jeleň stáť. Zrazu sa zvrtol o 90 stupňov a nasmeroval si to dole do doliny. Nič to, neúspech človeka posilní. Tou istou cestou sme sa pobrali späť na chatu. Čas už bol pokročil a jelene sa čoraz menej ozývali, iba kde tu túžobne jeden zareval. Prišli sme na chatu, zložili sme si veci, ja som išiel po drevo do pece. Keď som sa vrátil a drevo ukladal do nádoby pred pecou, počuli sme výstrel. Jano povedal, že to asi Peter. O niekoľko minút už zvonil Janovi mobil. Bol to Peter, ktorý oznámil, že strelil na srnca v Paličkovej. Keďže som bol na chate druhý deň a my sme sa rozhodli ostať na chate ešte jednu noc, do pondelkového rána, po zložení ohňa som sa pobral domov, po nové zásoby jedla. Chcel som ísť domov cez Lásku Son. Peter však povedal, že treba srnca dohľadať, takže som išiel za ním. Stretli sme sa na ceste smerom do Paličkovej. Peter mi povedal, že strelil na srnca, ktorý mu odbehol. On si sadol a chcel počkať asi 15 minút a potom sa pobrať za srncom. Asi po piatich minútach sedenia sa mu srnec vrátil na to isté miesto, na ktorom stál počas výstrelu. Srnec si ľahol na zem a Peter ho pozoroval. Iste ho už zacítil aj jeho ročný bavorský farbiar Marko. Srnec ležal a hlávka mu padala na zem, ale pri dotyku so zemou, ju prudko zdvihol a obzeral sa. To sa zopakovalo asi päťkrát. Keď srnec ostal ležať, pobral sa Peter za ním. V momente, keď sa postavil Marko sa mu vyšmykol aj s vodítkom a rozbehol sa k smcovi. Marko

bol pred ním asi 10 metrov a tu sa srnec postavil a rozběhol dole Paličkovou. Marko samozrejme za ním. Peter nemal ani srnca ani psa. Hľadal farbu alebo aspoň stopy, aj psa volal, ale márne. Po vyzrozprávaní celého priebehu, sme sa vybrali hore Paličkovou. Po desiatich minútach chôdze pozriem a vidím ako sa k nám pomaly prikráda Marko. Peter mu na to :., a ty odkiaľ ideš? Nevieš na mňa trochu počkať? Kde máš srnca?" Marko však iba nechápavo hľadel. Peter ma upozornil, aby som preskúmal cestu a jej okolie, či nenájdem farbu. On išiel predomnou. Zrazu mi Peter povedal, aby som sa pozrel na tú papraď, lebo on nemá okuliare a nevie to rozoznať. Pristúpil som k nemu a vidím na papradi asi päť kvapiek farby. Pozrieme ďalej a vidíme veľa farby. Pokračujeme po farbe a tu už Marko vrtí chvostom. Medzi tou lieskou predomnou sa mi niečo nezdá. Obídem ju a vidím zhasnutého srnca. Petrovi dávam záloмок, srncovi posledný hryz. Počas krátkeho oddychu Peter pripne srncovi značku, vypíše povolenku a začíname s vývrhom. Asi po pol hodine sa s Petrom lúčim. Odchádzam domov a Peter na chatu.

Doma sa nezdržiavam dlho. Idem domov k Janovi, beriem mu jedlo, zastavím sa v krčme pre cigarety, doma sa najem, umyjem, pobalím si jedlo a už kráčam pred obecny úrad. Tu ma čakajú poľovníci, ktorí idú na poľovačku na Buchwald autom. Keďže sa zastavia na chvíľku na chate kde sme my, po dohode ma berú so sebou.

Na chatu sme dorazili okolo 15:30. Jano, celý šťastný, si hneď jednu zapálil. Ostatní si dávajú teplý čaj, kávu i niečo pod zub. O pol piatej sa lúčime s kamarátmi, ktorí odchádzajú poľovať. Sadli si do auta a o chvíľu ich pohltili okolité smrek a jedle. Oni odišli a ja som išiel po drevo, aby bolo na večer. O 17:15 sa lúčime s Petrom a odchádzame na Láska Son. Jano mi povedal, že v neďalekej rúbani začul občasnú zamrmanie jeleňa. Kráčame z nohy na nohu, načúvame zvuky prírody, ale nič nepočujeme. Prídeme na Láska Son, prečesávame lúky ďalekohľadmi, no nič nevidíme. Zrazu počujeme túžobný rev jeleňa v neďalekej rúbani. Presúvame sa krajom lúky za hlasom jeleňa. Už sme na starej ceste a od jeleňa vzdialený asi 150 metrov. Ideme z nohy na nohu so zatajeným dychom. Byť v tesnej blízkosti revúceho jeleňa, cítiť ho v nose a vedieť, že o vás nevie, tak to je pocit, ktorý pozná iba ten, kto takúto krásu prežil. Dostať sa k tej košatej jedli - to je náš plán. Sme asi 15 metrov pred ňou a začujeme lomoz. Ja sa pričupím a Jano sleduje bežiacieho jeleňa - usúdil, že je to večný osmorák vek 9 rokov. Jeleň zastal za stromami, jelenica pred ním. Obaja

ho hľadáme – ja ďalekohľadom a Jano puškohľadom. Jelenica sa rozběhe dole dolinou a jeleň spravil tri osudné kroky. Spoza smreka vystrčil hlavu, krk a časť prednej nohy. Jano mu zamieril na krk a potiahol spúšť. V ďalekohľade vidím padať jeleňa na zem. On jediný už výstrel nepočul, ostal v ohni. Okolité hory nám vracajú ozvenu výstrelu. Jano vyfajčil povinnú cigaretu a až potom ideme k nemu. Idem k nemu a už z diaľky vidím vidly na oboch stranách parohov. Janovi som odovzdal záloмок, jeleňovi posledný hryz - dnes už druhýkrát. Jano jeleňa vyvrhol, odrezal mu hlavu, položil naň nábojnicu a pobrali sme sa na chatu. Peter nám išiel naproti, aby nám pomohol s hlavou, ktorá je dosť ťažká a hore tým kopcom ešte raz tak ťažká. Na chate sa všetci stretávame - poľovníci, ktorí išli asi pred dvoma hodinami na poľovačku. Nasledujú gratulácie, obhliadka trofeje a vyzrozprávanie tohto nádherného zážitku.

Na druhý deň ráno prišiel na chatu ďalší člen PZ a zároveň šofér V3S-ky. Od rána prší a my sa poberáme k jeleňovi. Naložili sme ho na korbú a ideme domov. Ja s Janom sme boli na korbe, takže sme prišli domov mokří ako myši.

Predĺžený víkend sa nám vydaril a hlavne tá nedeľa, počas ktorej sa Petrovi konečne podarilo streliť srnca a Janovi jeleňa. „Ujo Jano, ďakujem Vám aj za tento prekrásny zážitok.“

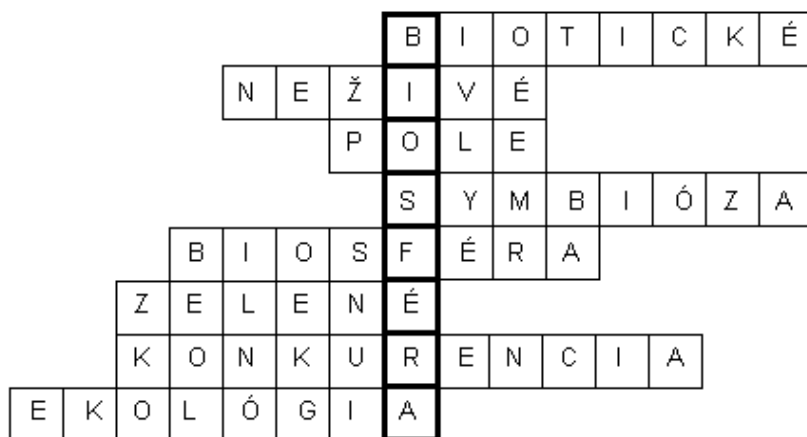
Radomír Szabo, 3.A

Obrázky: <http://enviroportal.sk/ziva-priroda/photos/small/cervus-elaphus.jpg>

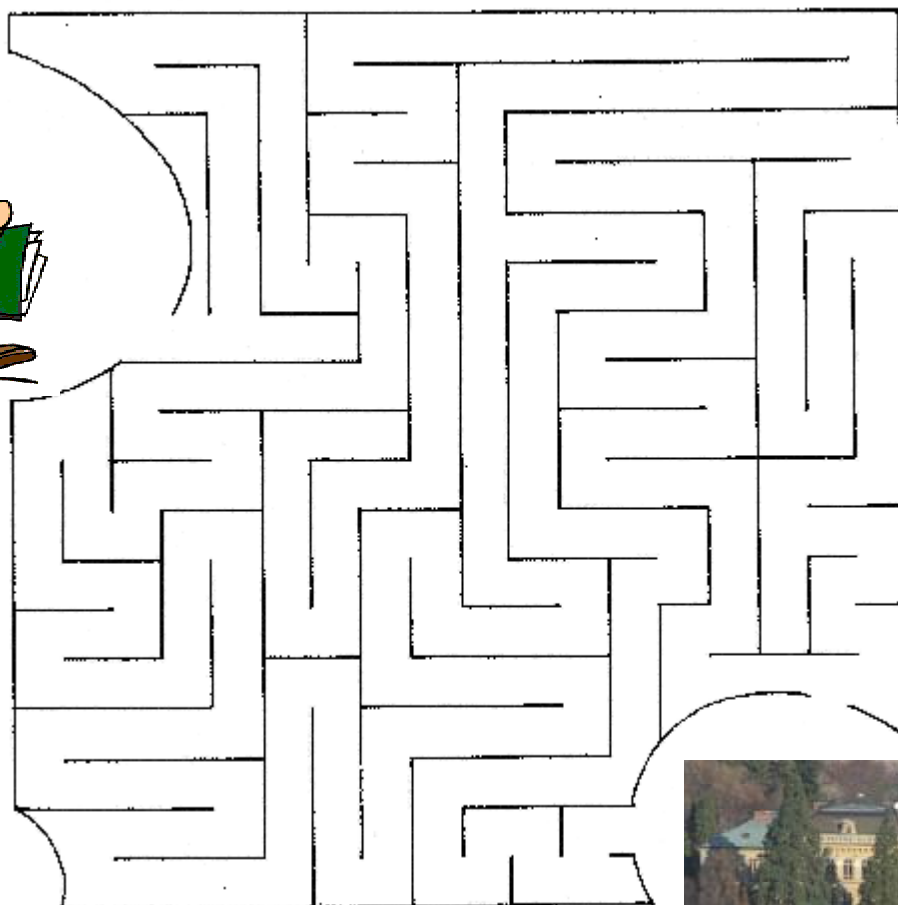
http://www.exil.sk/site/media/sita/newsid_86210.jpg

http://www.ekocentrum-ostrov.wz.cz/image/200709171544_srnec-obecn-5220.jpg

RIEŠENIE TAJNÍČKY PRE BYSTRÉ HLAVIČKY

Nájdete správnu cestu do školy?

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedia čítať!

Vydáva: ZIS pri SOŠL Banská Štiavnica

Redakčná rada: Katarína Trilcová, Andrea Orolínová, Eleonóra Valovičová

Spolupracovali: Ondrej Barát, Rudolf Valovič, Daniela Kubašiová, Marcel Golian, Janka Bernáthová, Ján Kotlár, Miroslav Uhrin, Michal Diviak, Kristína Kráľková, Patrik Špalek, Martina Ďuračková, Dominika Stolárová, Marcel Dubovský, Jakub Halás, Katarína Gáliková, Patrícia Švantnerová, Juraj Teringa, Ľubomír Engler, Štefan Petrikovič, Maroš Turčáni, Vladimír Gálik, Zuzana Balková, Viera Novotná, Matej Priatka, Iveta Podušková, Radomír Szabo, Tomáš Mlynárik

Jazyková úprava: Mgr. Mária Bucholcerová

Za materiálnu podporu ďakujeme: SOŠL Banská Štiavnica

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 5. 12. 2008

Náklad: 100 ks